

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ З ВИЩОЇ
МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ім. І.Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО

Науково-методична конференція
“ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ ОСНОВНИХ
ЗАСАД БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ
В СИСТЕМУ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ
(ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ) ОСВІТИ”

14-15 квітня 2005 року
м. Тернопіль

Тернопіль
“Укрмедкнига”
2005

визначення переліку спеціальностей і відповідних освітньо-кваліфікаційних рівнів не відповідає прийнятій в європейських країнах системі підготовки кадрів та потребі в них практичної охорони здоров'я.

Класифікатор професій ДК 003-95, запроваджений в Україні з 1 січня 1996 року, за своєю структурою був побудований відповідно до Міжнародної стандартної класифікації професій (ISCO-88), яка є одним зі стандартів міжнародної статистики праці, але з урахуванням національної системи вищої освіти та класифікації професій, що мала відображати специфіку національного ринку праці.

Отже євроінтеграційні процеси національної вищої медичної і фармацевтичної освіти, в рамках Болонської декларації, потребуватимуть не лише узгодження структур вищої освіти, перегляду переліку спеціальностей за напрямками “Медицина” і “Фармація”, а також адаптації класифікації професій та номенклатури посад медичних працівників системи охорони здоров'я до міжнародних стандартів.

ПОЛІТИЧНА ОСВІТА І БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС

О.О. Ромашко, В.Б. Ханжи

Одеський державний медичний університет

Процес інтеграції медичної освіти України в Європейський освітнянський простір має яскраво виражений політичний характер. Ряд об'єктивних факторів, а саме своєрідне географічне розміщення, відомі політичні метаморфози, що пов'язані з об'єднанням Європи, обумовив необхідність визначення нової стратегії розвитку української освіти, зокрема, медичної.

Очевидно, що без чіткого усвідомлення кожним студентом, кожним викладачем взаємозв'язків політичної і освітньої сфер, недосяжним будуть очікувані результати євроінтеграції. Тому підвищення рівня політичної освіченості є необхідним і дійовим

засобом відносно безболісного здійснення реформи, уникнення природних в таких випадках суперечностей.

Політичні знання і культура сьогодні потрібні будь-якій людині, незалежно від її професійної належності, оскільки, живучи в суспільстві, вона неминуче має взаємодіяти з іншими людьми і державою. Без володіння такими знаннями особистість ризикує набути статусу розмінної монети в політичній грі, перетворитися в об'єкт маніпулювання і пригноблення з боку більш активних у політичному відношенні сил.

Масова політична грамотність громадян необхідна і всьому суспільству, бо охороняє його від деспотизму і тиранії, від антигуманних і економічно неефективних форм державної і суспільної організації. Тому свідоме формування політичної культури як мистецтво спільного цивілізованого життя людей в державі – турбота всього сучасного суспільства, важлива умова його благості. Як відмічає керівник Академії політичної освіти ФРН Т.Майєр, «там, где политическое образование отличается постоянством, непрерывностью и охватывает все социальные слои, оно не всегда обращает на себя большое общественное внимание. Ненужным же оно не будет никогда». В державах з міцними демократичними традиціями і ефективними інститутами контролю за урядом та іншими владами, частина громадян може дозволити собі деяку аполітичність. Країни, до числа яких входить і Україна і які нещодавно пережили авторитарні, тоталітарні, диктаторські режими, масовий відхід, чи усунення від політики небезпечно важкими соціальними наслідками.

Практичне здійснення політико-просвітницької діяльності в сучасному світі виходить за межі національно-державних кордонів. Так, країни ЄС координують зусилля в галузі політичного просвітництва для формування у своїх громадян почуття європейської ідентичності, приналежності до загальної батьківщини – Європи, до нового міждержавного об'єднання. І в цьому є одна із задач Болонського процесу.

Укріплюється суб'єктивна, особистісно-мотиваційна підстава європейської інтеграції.

Оволодіння громадянами основами політичної науки і демократичної культури – одна з найважливіших умов успіху пол-

ітичних і суспільних реформ в Україні. Відомо, що будь-які соціальні зміни починаються, перш за все, з свідомості людини.

Перехід від командної економіки до ринкового господарювання і від авторитарної політичної системи до правової держави вимагає докорінних змін в політичній культурі населення, формування масового менталітету, адекватного ринковій економіці і плюралістичній демократії. Демократична політична освіта здатна значно прискорити цей процес.

Таким чином, політична освіта покликана виконувати ряд конструктивних функцій і, насамперед, допомагати людям виробляти раціоналістичний і демократичний менталітет, засвоювати цінності і норми демократичної політичної культури, формувати такі якості, як політична толерантність, готовність до компромісу і партнерства, вміння цивілізовано та інституціалізовано виражати і захищати свої інтереси, запобігати соціальним конфліктам, зміцнювати українську загальнонаціональну ідентичність, патріотизм і державність. Розвиток демократичної політичної свідомості сприяє також зміцненню у населення почуття громадянської гідності, відповідальності перед суспільством і державою, обмежує вплив політичного радикалізму і екстремізму.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

О.В. Сілкова

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

Як свідчить аналіз сучасної педагогічної літератури, серед нововведень у вищій школі виділяють такі: модульну технологію, дистанційне навчання, комп'ютерні технології; пріоритетними принципами вважаються особистісно орієнтований підхід та індивідуалізація навчання, акцентування на самостійній роботі. Серед активних форм індивідуальної, самостійної роботи значним є ситуаційне навчання, що передбачає активну участь студентів у навчальному процесі.